37.

Aleksandras Diuma

„ASKANIJAS"

Iš + n-los bibliotekos (IV. 5 - IV. 14)

Tai atsitiko 1540 m. kovo mėn. 10 dieną Liuvro rūmų didžiojoje menėje. Ten buvo susirinkę karalius Pranciškus I su savo artimiausiais bendradarbiais. Tarp jų buvo ir Benvenuto Čelinio, garsaus auksakalio, skulptoriaus ir medalininko, globėjas. Tai buvo vienas iš tų retų momentų, kai karalius Pranciškus I buvo linksmos nuotaikos. Jis ką tik buvo gavęs iš Italijos gerų naujienų apie savo karinius reikalus. Tarp kitko, jis sužinojo, kad Italijoje jo kariuomenė laimėjo pergalę prieš imperatoriaus Karolio V kariuomenę. Tai buvo pirmoji pergalė prieš imperatorių per daugelį metų. Todėl karalius Pranciškus I buvo labai geros nuotaikos ir nusprendė surengti puotą savo bendradarbiams.

Puotos metu karalius Pranciškus I pasakė kalbą, kurioje pagyrė Benvenuto Čelinio darbus ir pasakė, kad jis yra vienas geriausių auksakalių Europoje. Karalius taip pat pasakė, kad jis nori, kad Benvenuto Čelinis dirbtų jo dvare ir kad jis gautų didelį atlyginimą. Benvenuto Čelinis buvo labai laimingas, kai išgirdo karaliaus pasiūlymą. Jis nusprendė priimti karaliaus pasiūlymą ir persikelti gyventi į Paryžių.

Paryžiuje Benvenuto Čelinis pradėjo dirbti karaliaus dvare. Jis gamino įvairius papuošalus, monetas ir medalius. Jo darbai buvo labai vertinami karaliaus ir jo bendradarbių. Benvenuto Čelinis taip pat pradėjo mokyti karaliaus vaikus auksakalystės. Jis buvo labai geras mokytojas ir karaliaus vaikai labai mėgo su juo praleisti laiką.

Benvenuto Čelinio gyvenimas Paryžiuje buvo labai įdomus ir turiningas. Jis susipažino su daugybe žymių žmonių, dalyvavo įvairiuose renginiuose ir puotose. Jis taip pat parašė savo garsiąją autobiografiją, kurioje aprašė savo gyvenimą ir darbus. Ši knyga yra vienas svarbiausių šaltinių apie Renesanso laikotarpį.

Benvenuto Čelinis mirė 1571 m. Paryžiuje. Jis buvo palaidotas Saint-Germain-des-Prés bažnyčios kapinėse. Jo kapas nebuvo išlikęs iki mūsų dienų, tačiau jo vardas ir darbai išliko amžinai.

Kolombo tėvas nutarė išleisti už savo senėlio jaunikio. Muzina priėmė. Šį naktį ji dingo. Šeatsigavus Askanijo draugas kartu vilai vakare pamatė, kad ji yra Benvenuto didžiojoje statulėlėje. Linksmasis Žokas pranešė didžiausiam d'Etamp sąjūdininkui, kuris viską pranešė Anai. Muzina buvo suvaryta, o Askanijas pasodintas į kalėjimą. Žokas Obri stengėsi atitaisyti savo klaidą ir jam pavyko.

Karalius pasodė Benvenutui, kad jei jis nuleis mirą šiderį - Olimpo karalių, tai jis padarys viską, ko tik pastarasis panoris. Žinoma, Benvenutas norėjo, kad Kolombo ir Askanijas susituoktų. Kad jaunuolį kalėjime karalius nužiūrėjo. Nors d'Etamp buvo didžiausias mokinių priešas, Čelinis jį privertė išlaisvinti iš kalėjimo, kuris į jį padėkojo perauginės dėka. Ana pavasį Askanijai rašė, kad ji jį myli. Karalius galėjo sukompromituoti karaliaus favoritę, kuris ėmė jau abejoti jos ištikimybe. Jo išvykus Kolombo su Askanijas susituokė.